

Ἐν τῷ ἐν Ἐπιδαυρίᾳ ἱερῷ τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἀνεύρομεν κατὰ τὰς ἀνα-
 σκαφὰς τοῦ 1886 τὴν ἐξῆς ἐπιγραφὴν, ἣν δημοσιεύομεν ἐνταῦθα τὸ
 πρῶτον συνεχίζοντες τὴν ἐν τῇ Ἀρχ. Ἐφημερίδι δημοσιεύσιν τῶν
 ἀνεκδότων ἔτι τοῦ Ἀσκληπιείου ἐπιγραφῶν. Κεχαραγμένη τυγχάνει
 ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη ἐπὶ λιθίνης στήλης μετ' ἀετώματος, τεθλασμένης
 τὰ κάτω λοξῶς ὑψ. 0, 63. πλ. 0, 50.

ΘΕΟΣΑΓΑΘΑΙΤΥΧΑΙΜΗΝΟΣΔΩ..ΚΑΤΟΥΣΥΝΟΔΟΙΣΚΑΘΗΜΕΝΟ.
 ΤΟΥΣΥΝΕΔΡΙΟΥΚΑΙΓΕΝΟΜΕΝΟΥ.....ΙΣΜΟΥΥΠΟΠΛΕΙΟΝΩΝΟΤΙΚΑΛΩΣ
 ΕΧΟΝΕΣΤΙΚΑΙΔΙΚΑΙΟΝΤΑΙΠΟΛΕΙΕΥΕΡΓΕΤΑΓΕΓΟΝΟΤΟΣΕΙΣΑΥΤΑΝΕΝ
 ΠΟΛΛΟΙΣΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΥΠΟΙΟΥΜΕΝΟΥΔΙΑΠΑΝΤΟΣΑΥΤΟΥΔΑΠΑΝΑΣΕΚ
 5 ΤΟΥΙΔΙΟΥΒΙΟΥΚΑΙΠΛΕΙΟΝ....ΣΙΤΟΠΩΛΟΥΝΤΟΣΑΥΤΟΥΠΛΕΙΟΝΑ
 ΚΙΣΟ.ΑΝΗΝΧΡΕΙΑΒΛΑΠΤΟΝΤΟΣΤΟΝΙΔΙΟΝΒΙΟΝΧΑΡΙΝΤΟΥΠΑΣΙΝΣΥΜΦ
 ΕΡΟΝΤΟΣΑΔΕΚΑΙΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΟΝΤΟΣΤΑΙΠΟΛΕΙΤΙΝΑΔΕΚΑΙΕΠΙΣΚΕΥΑ
 ΖΟΝΤΟΣΤΩΝΚΟΙΝΩΝ..ΠΩΝΚΑΙΕΙΣΤΑΥΤΑΔΑΠΑΝΩΝΤΟΣΔΙΑΦΟΡΑΚΑΙ
 ΠΛΕΙΟΝΑΕΝΤΕΤΑΙΣΑΡΧΑΙΣΙΣ.ΣΚΑΙΔΙΚΑΙΩΣΑΝΕΣΤΡΑΜΜΕΝΟΥ..
 10 ....ΝΤΑΣΟΜΟΙΩΣΔΕΚΑΙΕΝΤΑΙΣΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΙΣΜΕΓΑΛΟΥΥΧΩΣΚΑΙ
 ΜΕΓΑΛΟΜΕΡΩΣΠΕΠΟΙΗΜΕΝΟΥΤΑΝΔΑΠΑΝΑΝΚΑΙΧΟΡΑΓΙΑΝΠΑΣΑΝΕΝ
 ....ΙΣΛΟΙΠΑΙΣΑΣΑΠΟΛΙΣΕΣΧΗΚΕΧΡΕΙΑΣΑΥΤΟΥΤΕΤΗΡΗΚΟΤΟΣΤΑΣ
 ΕΓΧΕΙΡΙΖΟΜΕΝΑΣΥΠΟΤΑΣΠΑΤΡΙΔΟΣΑΥΤΩΠΙΣΤΕΙΣΚΑΙΔΙΑΤΑΥΤΑΠΑΝ
 ΤΑΒΕΒΛΑΒΟΤΟΣΚΑΙΠΛΕΙΟΝΑΤΟΝΙΔΙΟΝΒΙΟΝΕΔΟΞΕΤΟΙΣΑΡΧΟΥΣΙΚΑΙ
 ΣΥΝ
 15 ΕΔΡΟΙΣΚΑΙΤΩΙΔΑΜΩΙΕΠΑΙΝΕΣΑΙΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΝΞΕΝΟΔΟΚΟΥΕΠΙΔΑΥΡ
 ΙΟΝΚΑΙΔΕΔΟ
 ΣΘΑΙΑΥΤΩΙΤΙΜΑΣΚΑΙΣΤΕΦΑΝΩΣΑΙΑΥΤΟΝΧΡΥΣΩΙΣΤΕΦΑΝΩΙΣΤΑΣΑΙΔΕΚ
 ΑΙΕΙ
 ΚΟΝΑΑΥΤΟΥΧΑΛΚΕΑΝΕΦΙΠΠΟΝΕΝΤΩΙΙΕΡΩΙΤΟΥΑΠΟΛΛΩΝΟΣΤΟΥΜΑ
 ΛΕΑ
 ΤΑΚΑΙΤΟΥΑΣΚΛΑΠΙΟΥΕΝΤΩΙΕΠΙΦΑΝΕΣΤΑΤΩΙΤΟΠΩΙΕΠΙΓΡΑΦΑΝΕΧΟΥ
 ΣΑΝ
 ΤΑΝΔΕ.ΑΠΟΛΙΣΤΩΝΕΠΙΔΑΥΡΙΩΝΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΝΞΕΝΟΔΟΚΟΥΕΠΙΔΑΥ
 ΡΙΟΝ
 20 ΑΡΕΤΑΣΕΝΕΚΕΝΚΑΙΕΥΝΟΙΑΣΑΣΕΧΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙΕΙΣΑΥΤΑΝΚΑΙΑΝΑΓΟΡΕΥ
 ...ΣΤΕΦΑΝΟΝΕΝΤΩΙΑΓΩΝΙΤΩΝΑΠΟΛΛΩΝΙΩΝΚΑΙΑΣΚΛΑΠΙΕΙΩΝΚΑΘΕ...
 ..... ΟΤΙΣΤΕΦΑΝΟΙΑΠΟΛΙΣΤΩΝΕΠΙΔΑΥΡΙΩΝΑΡΙΣΤΟΒΟΥ
 ..... ΩΙΣΤΕΦΑΝΩΙΑΡΕΤΑΣΕΝΕΚΕΝΚΑΙΕΥΝΟΙ..
 ..... ΤΙΟΣΤΟΥΣΤΕΦΑΝΟΥΤΑΝ

Θεὸς ἀγαθᾶ τύχᾳ· μηνὸς δω(δε)κάτου· συνόδοις καθημένου τοῦ συνεδρίου καὶ γενομένου (χρηματ;)ισμού ὑπὸ πλειόνων, ὅτι καλῶς ἔχον ἐστὶ καὶ δίκαιον τᾶ πόλει, εὐεργέτα γεγονότος εἰς αὐτὰν ἐν πολλοῖς Ἀριστοβούλου ποιουμένου διὰ παντὸς αὐτοῦ δαπάνας ἐκ τοῦ ἰδίου βίου καὶ πλειόν(εσιν) σιτοπωλοῦντος αὐτοῦ πλειονά- κισ ὁ(τ)αν ἦν χρεία, βλάπτοντος τὸν ἴδιον βίον χάριν τοῦ πᾶσιν συμφέροντος, ἃ δὲ καὶ κατασκευάζοντος τᾶ πόλει, τινὰ δὲ καὶ ἐπισκευάζοντος τῶν κοινῶν (τό)πων καὶ εἰς ταῦτα δαπανῶντος διάφορα καὶ πλείονα, ἐν τε ταῖς ἀρχαῖς ἴ(σ)ως καὶ δικαίως ἀνεστραμμένου [πρὸς πά]ντας, ὁμοίως δὲ καὶ ἐν ταῖς λειτουργίαις μεγαλοψύχως καὶ μεγαλομερῶς πεποιημένου τὰν δαπάναν καὶ χοραγίαν πᾶσαν, ἐν [δὲ τα]ῖς λοιπαῖς ἃς ἡ πόλις ἔσχηκε χρείας αὐτοῦ τετηρηκότος τὰς ἐγχειριζομένας ὑπὸ τᾶς πατρίδος αὐτῷ πίστει, καὶ διὰ ταῦτα πάντα βεβλαβότος καὶ πλείονα τὸν ἴδιον βίον, ἔδοξε τοῖς ἄρχουσι καὶ συνέδροις καὶ τῷ δάμῳ· ἐπαινέσαι Ἀριστόβουλον Ξενοδόκου Ἐπιδαύριον καὶ δεδό-

σθαι αὐτῷ τιμᾶς καὶ στεφανῶσαι αὐτὸν χρυσῷ στεφάνῳ, στᾶσαι δὲ καὶ εἰκόνα αὐτοῦ χαλκῆαν ἔφιππον ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ Μαλεάτα καὶ το(ῦ) Ἀσκλαπιο(ῦ) ἐν τῷ ἐπιφανεστάτῳ τόπῳ, ἐπιγραφὰν ἔχουσαν τάνδε· «ἡ πόλις τῶν Ἐπιδαυρίων Ἀριστόβουλον Ξενοδόκου Ἐπιδαύριον ἀρετᾶς ἕνεκεν καὶ εὐνοίας ἃς ἔχων διατελεῖ εἰς αὐτὰν» καὶ ἀναγορεῦ[σαι] (τὸν) στέφανον ἐν τῷ ἀγῶνι τῶν Ἀπολλωνίων καὶ Ἀσκλαπιείων καθ' ἕ(καστον

ἐνιαυτὸν) ὅτι στεφανοὶ ἡ πόλις τῶν Ἐπιδαυρίων Ἀριστόβου- [λον Ξενοδόκου χρυσ]ῷ στεφάνῳ ἀρετᾶς ἕνεκεν καὶ εὐνο[ίας ἃς ἔχων διατελεῖ εἰς αὐτὰν] . . . . . τιος τοῦ στεφάνου ταν . . .

Τὰ γράμματα τῆς ἀνωτέρω ἐπιγραφῆς τυγχάνουσι πολλαχοῦ ὅλως σχεδὸν ἐφθαρμένα καὶ ἀμυδρῶς ὁρατά, ἀλλ' ἡμεῖς δὲν σημειοῦμεν ἐν τῇ μεταγραφῇ ἢ μόνον τὰ παντελῶς ἐσβεσμένα ἅτινα συμπληροῦμεν. Τὸ σχῆμα τῶν γραμμάτων, ὡς καὶ αἱ ἐν τῷ κειμένῳ ἀπαντῶσαι ἀνωμαλῖαι περὶ τὴν χρῆσιν τῆς γλώσσης καταβιβάζουσι τὴν ἐπιγραφὴν εἰς τὸν τρίτον ἢ καὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 6' π. Χ. αἰῶνος.

Στιχ. 1. «Μηνὸς δωδεκάτου» ἡ ἀριθμητικὴ ὀνόμασις τῶν μηνῶν ἤρξατο καὶ ἐν Ἐπιδαυρίᾳ, ὡς φαίνεται, ἐν μεταγενεστέροις σχετικῶς

χρόνοις ὡς καὶ ἀλλαχοῦ (Παβλ. Hermann Monatsk. s. 17). Ἐν Ἐπιδαυρίᾳ κατὰ τὴν τετάρτην π. Χ. ἑκατονταετηρίδα ἐποιοῦντο χρῆσιν τῶν εἰδικῶν ὀνομάτων τῶν μηνῶν, τῶν καὶ ἀλλαχοῦ ἐν χρήσει, οἷον τοῦ Ἑρμαίου, τοῦ Ἀπελλαίου κτλ. προσέτι δὲ καὶ ἐτέρων μὴ ἀπαντῶντων ἀλλαχοῦ. Ἀλλὰ περὶ τούτου προσεχῶς ἐν ἄλλῃ ἀνεκδότῳ ἔτι ἐξ Ἐπιδαύρου ἐπιγραφῆ.

Στιχ. 2. Ἄγνωστον ἐκ τίνων ἀπετελεῖτο τὸ ἐν Ἐπιδαυρίᾳ Συνέδριον· τὸ πρῶτον ἤδη γίνεται ἐν ἐπιγραφαῖς τῆς Ἐπιδαύρου μνεῖα τοῦ Συνεδρίου τούτου.

«Γενομένου» πιθανῶς γέγραπται γεινομένου· ἐπὶ τῆς πλακὸς φαίνεται μὲν τὸ Ε, ἀλλὰ καὶ κενὸν δυνάμενον νὰ περιλάβῃ ἐν εἰσέτι γράμμα.

. . . . . ΙΣΜΟΥ. Συνεπληρώσαμεν «χρηματισμοῦ»· οὐχ ἦττον ἢ συμπλήρωσις δὲν φαίνεται ἡμῖν βεβαία· πιθανῶς γέγραπται «Διαλογισμοῦ». Τὸ κενὸν πληροῦται δι' ἐξ ἢ ἐπτὰ γραμμάτων.

Στιχ. 5. Τοῦ ἰδίου βίου. Καὶ ἐνταῦθα ὡς καὶ ἐν τοῖς ἐπομένοις στίχοις 6.14 ἀξιοσημείωτος εἶνε ἡ χρῆσις τῆς λέξεως Βίος, ἣτις ἀντιστοιχεῖ ἀκριβῶς εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς χρῆσιν τῆς λέξεως Βιός.

Πλειόνεσιν· οὕτως συνεπληρώσαμεν τὴν λέξιν, καίπερ ὑπάρχοντος χώρου πέντε γραμμάτων μετὰ τὸ ἐν τῷ μέσῳ τῆς λέξεως Ν.

Στιχ. 6. Ο. ΑΝ ΗΝ ΧΡΕΙΑ. Ἡ συμπλήρωσις ἡμῶν δὲν φαίνεται ἰκανοποιητική. Ἡ χρῆσις τοῦ ὅταν μετὰ ὀριστικῆς εἶνε σόλοικος, ἀλλὰ δὲν δυνάμεθα ἄλλως νὰ συμπληρώσωμεν τὸ ἐλλεῖπον γράμμα, ὅπερ ἐπὶ τῆς πλακὸς φαίνεται ἢ Τ ἢ Σ.

Στιχ. 7. Ἄ δὲ καὶ κατασκευάζοντος . . . . τινὰ δὲ κτλ. Ἡ ἐκφορά αὕτη δὲν εἶνε ὡς γνωστὸν σπανία, καίπερ γραμματικῶς πλημμελής.

Στίχ. 15. Τὸ ὄνομα Ξενόδοκος ἀπαντᾷ καὶ ἐν ἐτέρᾳ ἐπιγραφῇ ἐξ Ἐπιδαύρου δημοσιευθεῖση παρ' ἐμοῦ ἐν τῇ Ἀρχ. Ἐφημερίδι 1887 I. σελ. 18 προγενεστέρᾳ χρονολογικῶς τῆς παρούσης.

Στιχ. 17. 18. «Ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἀπόλλωνος, τοῦ Μαλεάτα καὶ τοῦ Ἀσκληπιοῦ». Τὸ σπουδαιότερον σημεῖον τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης εἶνε αὕτη ἡ ρῆσις, δι' ἧς πρῶτον νῦν γνωστὸν γίγνεται, ὅτι τὸ ἐν Ἐπιδαυρίᾳ ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἐκαλεῖτο συγχρόνως καὶ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ Μαλεάτου. Ἐν Ἐπιδαύρῳ ὑπῆρχεν ἱερὸν τοῦ

'Απόλλωνος τούτου μνημονευόμενον καὶ ὑπὸ τοῦ Παυσανίου (2.27.7), ἀλλ' ἐπὶ τοῦ Κυνορτίου ὄρους, κειμένου ἀνατολικῶς τοῦ ἱεροῦ τοῦ 'Ασκληπιοῦ καὶ εἰς ἰκανὴν ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ τούτου. Ὡστε τὸ πρῶτον τὰ νῦν μανθάνομεν ὅτι τὸ ἱερόν τοῦ 'Ασκληπιοῦ ἐκαλεῖτο καὶ ἱερόν τοῦ 'Απόλλωνος Μαλεάτου, τοῦθ' ὅπερ δὲν ἤρκουν τέως νὰ καταδείξωσιν αἱ πολλαὶ ἐπιγραφαὶ (ἴδ. 'Αρχ. 'Εφημ. 1885 II. σελ. 80) αἱ εὔρεθεῖσαι ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ, αἱ ἀπλῶς ἀναθηματικαὶ εἰς 'Απόλλωνα Μαλεάτην. Πιθανῶς τὸ πρῶτον ἰδρύθη ἀπλῶς βωμὸς τοῦ 'Απόλλωνος τούτου, τοῦ τοσοῦτον στενῶς συνδεδεμένου τῷ 'Ασκληπιῷ (ἴδ. ἐνθα ἄνωτ.) ἐν τῷ ἱερῷ τούτου, κατόπιν δὲ βαθμηδὸν ἐκλήθη καὶ τὸ ὅλον ἱερόν διὰ τῆς διπλῆς ταύτης ὀνομασίας. Τὸ πρᾶγμα οὐχ ἦττον χρήζει πλείονος ἐρεύνης.

Στιχ. 21. Οἱ ἀγῶνες τῶν 'Απολλωνιείων καὶ 'Ασκληπιείων ἐν 'Επιδάυρῳ εἰσὶ καὶ ἐξ ἄλλων ἐπιγραφῶν γνωστοὶ (πρβλ. 'Αρχ. 'Εφ. 83. I. σ. 30). Ἐν τῇ πλακί τὸ I τοῦ 'Απολλωνίων εἶνε ἐφθαρμένον· πιθανῶς γεγραμμένον ἦτο 'Απολλωνιείων, ὡς ἀπαντᾷ ἐν ἄλλαις ἐπιγραφαῖς.

Στιχ. 24. Ἐνταῦθα ἡ συμπλήρωσις δὲν εἶνε πάντῃ εὐχερῆς, δι' ὃ προετιμήσαμεν ν' ἀπόσχωμεν ταύτης. Βεβαίως ἐν τοῖς ἀπολεσθεῖσι στίχοις ἀνεγράφετο ἡ δαπάνη διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ στεφάνου καὶ τῆς στήλης, πιθανῶς δὲ καὶ τῆς ἐπίππου εἰκόνας, ὡς καὶ τὸ ὑπὸ τίνος ἀρχῆς ἐγένοντο αἱ δαπάναι αὗται.